

LAUREÁTI CENY GRATIAS AGIT

■ 2008 ■

GRATIAS AGIT AWARD LAUREATES

GRATIAS AGIT Award Laureates

VYDALO
MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY
VE SPOLUPRÁCI SE SPOLEČNOSTÍ

Laureáti Ceny GRATIAS AGIT

SEZNAM LAUREÁTŮ CENY GRATIAS AGIT 2008

PETER BAKEWELL / KANADA

PETER BECHER / NĚMECKO

NIKA BRETTSCHEIDEROVÁ / RAKOUSKO

KAREL HANZL / RAKOUSKO

PAVEL KOHOUT / RAKOUSKO, ČR

SIR FRANK LAMPL / VELKÁ BRITÁNIE

HELENA MIŠKUFOVÁ / SLOVENSKO

LIBUŠE MÜLLEROVÁ / ČR,
DÁNSKO

GALINA PARFENJEVNA NEŠČIMENKO / RUSKO

VĚRA NEUMANNOVÁ / ŠVÝCARSKO

MATHILDA NOSTITZOVÁ / ČR,
EVROPA

VATJO RAKOVSKI / BULHARSKO

PAUL RAUSNITZ / USA, ČR

JAN ŠEDIVKA / AUSTRÁLIE

JAN VLADISLAV / ČR

ANTJE VOLLNEROVÁ / NĚMECKO

DIVADLO ZA ROHEM / KANADA

RADNICE MĚSTA DE PANNE / BELGIE

MÍSTNÍ SKUPINA SVU WASHINGTON, D.C. / USA

LIST OF GRATIAS AGIT AWARD LAUREATES 2008

PETER BAKEWELL / CANADA

PETER BECHER / GERMANY

NIKA BRETTSCHEIDER / AUSTRIA

KAREL HANZL / AUSTRIA

PAVEL KOHOUT / AUSTRIA, CZECH REPUBLIC

SIR FRANK LAMPL / GREAT BRITAIN

HELENA MIŠKUFOVÁ / SLOVAKIA

LIBUŠE MÜLLEROVÁ / CZECH REPUBLIC,
DENMARK

GALINA PARFENJEVNA NEŠČIMENKO / RUSSIA

VĚRA NEUMANNOVÁ / SWITZERLAND

MATHILDA NOSTITZ / CZECH REPUBLIC,
EUROPE

VATYO RAKOVSKI / BULGARIA

PAUL RAUSNITZ / USA, CZECH REPUBLIC

JAN ŠEDIVKA / AUSTRALIA

JAN VLADISLAV / CZECH REPUBLIC

ANTJE VOLLNER / GERMANY

THEATRE AROUND THE CORNER / CANADA

TOWN HALL OF DE PANNE / BELGIUM

SVU CHAPTER WASHINGTON, DC / USA

**PETER
BAKEWELL**

Kanada
Canada

Diplomat a zastánce lidských práv

Kariérní diplomat, který sloužil v různých funkcích Ministerstva zahraničních věcí a mezinárodního obchodu v Ottawě a na zastupitelských úřadech Kanady v zahraničí. Od roku 2004 je politickým poradcem pro Střední východ a další záležitosti. V letech 1999–2004 byl radou pro záležitosti Středního východu Kanadského velvyslanectví ve Washingtonu, D.C.

V letech 1986–1988 působil na Velvyslanectví Kanady v Praze, kde mj. udržoval těsné kontakty se členy hnutí Charta 77 a pomáhal udržovat spojení mezi českými disidenty a jejich přáteli a podporovateli na Západě.

Do Československa přicestoval 26. 7. 1986 ve funkci 2. tajemníka a vicekonzula. Záhy po příjezdu do Prahy se z podnětu svého kolegy Dona McKaye setkal v pohraničním městečku Vohenstrauß ve Spolkové republice Německo s panem Vilémem Prečanem, vedoucím exilového Dokumentačního střediska na podporu československé nezávislé literatury, který mu předal kontakt na svou spolupracovnici v Československu paní Jiřinu Šiklovou.

Diplomat and Human Rights Advocate

A career diplomat who served in various functions in the Department of Foreign Affairs and International Trade (DFAIT) in Ottawa and at Canadian Embassies abroad. Since 2004, he has been a senior advisor on the Middle East and other issues. From 1999 to 2004, he was the advisor for Middle Eastern affairs at the Canadian Embassy in Washington, DC.

From 1986 to 1988 he worked at the Canadian Embassy in Prague, where, among other things, he maintained close contacts with members of the Charter 77 movement and helped maintain connections between Czech dissidents and their friends and supporters in the west.

Mr Bakewell arrived in Czechoslovakia on July 26, 1986 as the Second Secretary and Vice-Consul. Soon after his arrival in Prague, on the initiative of his colleague Don McKay, he met with Vilém Prečan, director of the Documentation Centre for the support of Czechoslovak independent literature, in Vohenstrauß, a small town just over the German border, who put him in contact with his colleague in Czechoslovakia Jiřina Šiklová.

Z ideových pohnutek vzal na sebe Peter Bakewell obtížný a riskantní úkol udržovat spojení mezi obhájci lidských práv v Československu a jejich spolupracovníky v československém exilu. Po celou dobu svého dvouletého působení v Československu, za svých častých zájezdů z Prahy do Spolkové republiky, zprostředkoval doručování zásilek korespondence mluvčích Charty 77, Václava Havla a dalších předních československých disidentů; obětavě dopravoval do zahraničí dokumenty Charty 77 a samizdatovou literární produkci a do Československa dovážel ve velkém množství knihy, exilové časopisy i technická zařízení pro samizdatové dílny. Byl v kontaktu s mluvčími Charty 77 Martinem Paloušem a Václavem Malým a pomáhal také katolickému disidentu. Peter Bakewell prokázal hnutí za lidská a občanská práva neocenitelnou službu a zasloužil se o návrat svobody a demokracie do Československa.

Peter Bakewell ukončil svou akreditaci na Velvyslanectví Kanady v Praze dne 5. srpna 1988 a společně s rodinou opustil území Československa.

Ministr zahraničních věcí ČR Cenu Peteru Bakewellovi předal 9. října 2007 na půdě Velvyslanectví Kanady v Praze.

Without any ulterior motive, Mr Bakewell took upon himself the difficult and risky task of helping to maintain connections between human rights activists in Czechoslovakia and their colleagues in exile. Throughout his two-year service in Czechoslovakia, he travelled frequently from Prague to Germany and organised the delivery of packages of correspondence from Charter 77 spokesmen, Václav Havel and other leading Czechoslovak dissidents; he selflessly transported Charter 77 documents and samizdat literary publications abroad, and he brought back to Czechoslovakia large numbers of books, exile magazines and technical equipment for samizdat workshops. He was in contact with spokesmen for Charter 77 (Martin Palouš and Václav Malý) and also helped Catholic dissent. Peter Bakewell performed an invaluable service for the human and civil rights movements and played an important role in the return of freedom and democracy to Czechoslovakia.

Peter Bakewell ended his service at the Canadian Embassy in Prague on August 5, 1988, and left Czechoslovakia with his family.

Peter Bakewell received the Award from the Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic on October 9, 2007 at the Canadian Embassy in Prague.

**PETER
BECHER**

Německo
Germany

Historik, jednatel Spolku Adalberta Stiftera

Peter Becher pochází z otcovy strany ze staré německé karlovarské rodiny. Studoval historii a germanistiku, doktorát filozofie získal za práci o konci habsburské monarchie a jeho ztvárnění v literárních a historiografických textech. Působil v Bavorském rozhlasu a v Goethe institutu.

Podílel se na tvorbě a vydání četných publikací, především z oblasti německo-českých literárních a kulturních dějin. Je členem SPD (Sociálně-demokratické strany Německa) a Seligerovy obce a také českého PEN klubu. Od roku 2000 je členem Koordinační rady Česko-německého diskusního fóra.

Peter Becher patří k mladší generaci sudetoněmeckých aktivistů, kteří mají zájem o rozvoj dobrých česko-německých resp. česko-sudetoněmeckých vztahů. Organizuje výstavy, čtení a kolokvia, např. o Praze jako křižovatce německé emigrace ve 30. letech, o Němcích, Čechách a Rakušanech v karikatuře, o autorech jako Adalbert Stifter a Franz Werfel a další.

Od roku 1986 je Peter Becher jednatelem Spolku Adalberta Stiftera, který sudetoněmečtí vědci, umělci a spisovatelé založili v roce 1947 v Mnichově. Spolek působí jako kulturní instituce financovaná německým státem. Cílem spolku je „shromažďovat kulturní dědictví a tvůrčí počiny Němců pocházejících z Čech, Moravy a Slezska a uchovávat vědecké a umělecké tradice Sudet jako součást německé a evropské kultury a především je začlenit do německo-české kulturní výměny“.

Historian, director of the Adalbert Stifter Association

Peter Becher's paternal ancestors were an old German Carlsbad family. He studied History and German Studies, and received his doctorate in philosophy for his work on the end of the Habsburg monarchy and its representation in literary and historiographical texts. He was active in Bavarian Radio and at the Goethe Institute.

Peter Becher participated in the creation and publication of numerous works, primarily from German-Czech literary and cultural history. He is a member of SPD (the Social Democratic Party of Germany) and the Seliger Community, as well as the Czech PEN Club. He has been a member of the Co-ordination Council of the Czech-German Discussion Forum since 2000.

Mr Becher belongs to the younger generation of Sudeten German activists who are interested in further developing good relations between Czechs and Germans, with an emphasis on Czech-Sudeten German relations. He organizes exhibitions, readings and colloquia on topics such as Prague as a crossroads for German emigration in the 1930's; Germans, Czechs and Austrians in caricature; authors such as Adalbert Stifter and Franz Werfel; and suchlike.

He has been the director of the Adalbert Stifter Association since 1986. The Association was founded by Sudeten German scholars, artists and authors in Munich in 1947. As a cultural institution financed by the German government its goal is to “gather the cultural heritage and creative force of Germans originating in Bohemia, Moravia, and Silesia, and to pass on the scientific and artistic tradition of the people of the Sudetenland as a part of the German and European culture, especially during Czech-German cultural exchanges”.

Spolek Adalberta Stiftera připravuje výstavy s tematikou historie a historie kultury, výstavy o Praze jako přestupní stanici emigrantů, o Janu Ámosu Komenském či o umění a kultuře v koncentračním táboře Terezín. Podporuje literárně historická bádání o německy psané literatuře v Čechách a vzájemném působení této literatury a literatury psané česky.

Od samého počátku své existence se Spolek Adalberta Stiftera snažil o navazování kontaktů s českými umělci a vědci. Po porážce Pražského jara v létě roku 1968 založil ve spolupráci s InterNationes tzv. „Československou kancelář“, která pomáhala československým emigrantům. Od roku 1989 se vedle své vědecké činnosti významným způsobem zasazuje o německo-českou kulturní výměnu.

The Adalbert Stifter Association organises exhibitions on historical and cultural historical topics such as Prague as a waypoint for emigrants, John Amos Comenius, or art and culture in the Terezín concentration camp. It supports historical-literary research on Bohemian literature written in German as well as the mutual influence of this literature and literature written in Czech.

Since its inception, the Association has endeavoured to maintain contact with Czech artists and scholars. After the Prague Spring was crushed in the summer of 1968, the Association worked with InterNationes to open a “Czechoslovak Bureau” to assist Czech emigrants. Since 1989, in addition to its scholarly activities, it has become a significant advocate of German-Czech cultural exchanges.

**NIKA
BRETTSCHEIDEROVÁ**

Rakousko
Austria

*Profesorka dramatických umění prezentující
české divadlo v zahraničí*

Nika Brettschneiderová absolvovala v roce 1973 obor herectví na Janáčkově akademii múzických umění (JAMU). Následovala angažmá v divadlech Studio Ypsilon, Husa na provázku a v HaDivadle. Pro své aktivity v oblasti lidských práv (signatářka Charty 77) se dostala do existenčních potíží a v roce 1977 se vystěhovala do Rakouska. Tam založila se svým manželem Ludvíkem Kavínem THEATER BRETT. V roce 1981 obdržela Kainzovu cenu za herecký výkon.

Začátky divadelní činnosti byly spojeny především se jménem Jiřího Koláře. V lednu 1978 uvedli v Bruselu jako svou první inscenaci jeho hru beze slov *Das Licht der Welt*, v dubnu ve Vídni další Kolářovu aktovku *Jáma (Die Grube)*, později jeho celovečerní hry *Chléb náš vezdejší (Unser täglich Brot)* a *Mor v Athénách (Pest in Athen)*.

Po několikaletém putování po západní Evropě a Americe hraje Divadlo Brett od roku 1984 ve stálém divadle v 6. vídeňském okrese v Münzwardeingasse. Poetika Jiřího Koláře zůstala Divadlu Brett dodnes blízkou.

Po roce 1989 dělí oba divadelníci svůj čas mezi vídeňské divadlo a aktivity v České republice, především v Brně. Od roku 1990 učí Nika Brettschneiderová na JAMU hereckou a pohybovou výchovu. V roce 1997 se habilitovala na divadelní fakultě JAMU, kde nyní vede ateliér činoherního herectví. Za svoji činnost obdržela v loňském roce Zlatou medaili JAMU. V roce 2007 byla prezidentem republiky jmenována profesorkou dramatických umění.

*Promoter of Czech theatre and professor
of dramatic arts*

Nika Brettschneider graduated from the acting department of Janaček Academy of Music and Performing Arts (JAMU) in 1973, followed by engagements at such theatres as Studio Ypsilon, Husa na provázku and HaDivadlo. Due to her activities for human rights (she was a Charter 77 signatory), she suffered an existential crisis and moved to Austria in 1977. There, she and her husband Ludvík Kavín founded THEATER BRETT. In 1981, she received the Kainz Award for an acting performance.

Their theatrical beginnings were tied primarily to the works of Jiří Kolář. In January 1978, they presented the first performances of Kolář's one-act play without dialogue *Das Licht der Welt (The Light of the World)* in Brussels, and in April in Vienna, a further Kolář one-act play entitled *Die Grube (The Mine)*, followed by his plays *Unser täglich Brot (Our Daily Bread)* and *Pest in Athen (Plague in Athens)*.

After a number of years of travelling throughout western Europe and America, Theater Brett has made its home in a theatre on Münzwardeingasse in Vienna's 6th district. The poetics of Jiří Kolář have remained close to its heart.

Since 1989, the couple has divided their time between the Viennese theatre and activities in the Czech Republic, primarily in Brno. In 1990, Nika Brettschneider began teaching acting and movement at JAMU, and in 1997, she became a docent in the acting department. She currently heads the dramatic arts atelier there. Last year, JAMU awarded her its Gold Medal for her activities. She was also named a professor of dramatic arts by the President of the Czech Republic in 2007.

Za třicet let existence připravilo Divadlo Brett více než sto inscenací a odehrálo 4200 představení. Z českých autorů mělo na repertoáru hry nebo adaptace románů Ivana Bínara, Jiřího Boreše, Maxe Broda, Petra Feyfara, Karla Gelnara, Jaroslava Gillara, Arnošta Goldflama, Václava Havla, Pavla Kohouta, Jiřího Koláře, Jana Ámose Komenského, Karla Hynka Máchy a Jaroslava Seiferta. Divadlo Brett spolupracovalo též s mnohými českými režiséry a výtvarníky. Od roku 2006 pořádá Divadlo Brett „*Středoevropský divadelní kolotoč*“ (*Mittleuropäisches Theaterkarussell*) – mezinárodní divadelní festival souborů z Česka, Maďarska, Polska a Slovenska.

In the thirty years of its existence, Theater Brett has put together more than one hundred productions and staged 4200 performances. Its repertoire includes plays or adaptations of works by Ivan Binar, Jiří Boreš, Max Brod, Petr Feyfar, Karel Gelnar, Jaroslav Gillar, Arnošt Goldflam, Václav Havel, Pavel Kohout, Jiří Kolář, Jan Ámos Komenský, Karel Hynek Mácha and Jaroslav Seifert. Theater Brett has also worked with a number of Czech directors and artists. Since 2006, Theater Brett has organised “*Mittleuropäisches Theaterkarussell*” (*Central European Theatre Carousel*) – an international theatre festival featuring companies from the Czech Republic, Hungary, Poland and Slovakia.

**KAREL
HANZL**

Rakousko
Austria

Krajan, starosta Školského spolku Komenský ve Vídni

Karel Hanzl se narodil ve Vídni, kde navštěvoval českou obecnou i hlavní školu Komenského. Vystudoval architekturu interiéru a tomuto oboru se celý život věnuje. Těsný vztah k bilingvní škole Komenského ve Vídni se zrcadlí i v jeho rodině – jeho manželka je její ředitelkou a jejich tři děti jsou jejími absolventy.

Karel Hanzl patří k aktivním činovníkům vídeňské české menšiny. Začínal v roce 1990 ve Školském spolku Komenský, od roku 1993 dodnes je jeho starostou a má nesporný osobní podíl na jeho úspěšném vývoji. Spolek s více než stoletou tradicí byl zřízen k provozování české menšinové školy. Počet žáků školy se za působení Karla Hanzla rozrostl na trojnásobek, v současnosti ji navštěvuje přes 400 žáků a studentů. Vzrostl i její symbolický význam pro českou menšinu.

Kromě vedení Školského spolku Komenský zastává Karel Hanzl funkce v dalších organizacích. Od roku 1998 je předsedou českého poradního sboru při Úřadu spolkového kancléřství, je místopředsedou Menšinové rady české a slovenské větve v Rakousku, členem výboru Sokolské župy rakouské a členem rakouské Rady pro rozhlas a televizi.

Czech expatriate, head of the Comenius School Association in Vienna

Karel Hanzl was born in Vienna, where he attended the Czech Comenius Primary and Secondary School. He studied interior architecture and has worked in this field his whole life. His close relation to the Comenius bilingual school in Vienna is reflected in his family as his wife is the director of the school and all three of their children graduated from it.

Karel Hanzl belongs to the active officials within the Czech minority in Vienna. He started in 1990 in the Comenius School Association and has been its head since 1993. The aim of the Association – which has existed for more than one hundred years – is to run Czech minority school. Karel Hanzl has had an indisputable personal influence in its successful development. Through his efforts, the number of pupils has increased three times – currently over 400 pupils and students attend the school and it has gained a greater symbolic significance for the Czech minority.

In addition to heading the Comenius School Association, Karel Hanzl holds offices in several other organizations. Since 1998, he has been the chairman of the Czech Advisory Board of the Austrian chancellery, and the vice-chairman of the Minority Board of Czech and Slovak Branches in Austria. He is a member of the Board of the Austrian Sokol District and a member of the board of Austrian Radio and Television.

Karel Hanzl se od mládí věnoval sportu, především volejbalu. Je členem Sokola Vídeň, složil trenérské a rozhodcovské zkoušky včetně mezinárodních. Po mnoho let byl funkcionářem rakouského a vídeňského volejbalového svazu. V roce 2002 založil Středoevropský volejbalový svaz, jehož členem je i Česká republika, a je jeho předsedou.

Přínos Karla Hanzla k posilování česko-rakouských vztahů a k rozvoji české menšiny v Rakousku, je nezpochybnitelný. Jeho příkladná aktivita má pozitivní vliv na celou krajanskou komunitu ve Vídni a v Rakousku.

Since his youth, Karel Hanzl has been active in sports, especially volleyball. He is a member of Sokol Vienna and a qualified trainer and international referee. For many years, he has been a prominent official in the Austrian and Viennese Volleyball Associations. In 2002 he founded the Central-European Volleyball Association (of which the Czech Republic is a member) and serves as its chairman.

The contributions that Mr Hanzl has made towards strengthening Czech-Austrian relations, as well as to the growth of Czech minorities in Austria, are indisputable. His exemplary activity has significant influence on the entire Czech community in Vienna and in Austria.

**PAVEL
KOHOUT**

Rakousko, Česká republika
Austria, Czech Republic

Photograph by Oldřich Škácha

Spisovatel, organizátor kulturního dění

Pavel Kohout se narodil v Praze. Roku 1947 maturoval na reformním reálném gymnáziu. Na konci 40. let spoluzaložil a do roku 1952 vedl Soubor Julia Fučíka. Po maturitě pracoval v mládežnické redakci Československého rozhlasu. Jako jednadvacetiletý nastoupil na místo pomocníka kulturního atašé v Moskvě. Poté byl šéfredaktorem satirického časopisu *Dikobraz*. Zároveň absolvoval studium srovnávací literatury na Univerzitě Karlově. Krátce poté začal psát poezii, drama a prózy. Dosud napsal na 50 divadelních her, 13 románů a 20 filmových předloh, mnohé společně se svou ženou Jelenou Mašínovou.

V červnu 1967 na IV. sjezdu Svazu československých spisovatelů demonstrativně přečetl Solženicynův protestní dopis sjezdu Svazu sovětských spisovatelů, čímž dovršil svůj obrat v kritika režimu. Byl spolu s dalšími podroben stranickému disciplinárnímu řízení. Roku 1968 byl zvolen předsedou KSČ v pražské pobočce Svazu československých spisovatelů a stal se jednou z nejvýraznějších osobností tzv. Pražského jara. V roce 1969 byl z obou organizací vyloučen. V 70. letech se ocitl na indexu a jeho díla byla cenzurována.

Pavel Kohout byl s Václavem Havlem spoluautorem textu Charty 77, za což byl otevřeně šikanován StB. V roce 1978 mu byl znemožněn návrat z povoleného pracovního pobytu v rakouském divadle Burgtheater. On i jeho manželka byli zbaveni československého občanství a usadili se v Rakousku.

Author, cultural events organiser

Born in Prague, Pavel Kohout graduated from a reformed grammar school in 1947. At the end of the 1940s he co-founded, and until 1952 led, the Soubor Julia Fučíka (Julius Fučík Ensemble). From 1947 to 1949 he worked on the youth editorial staff of Czechoslovak Radio at the age of 21, he served as assistant to the cultural attaché in Moscow. From 1950–1952, he was the editor-in-chief of the satirical magazine *Dikobraz* (*Porcupine*) while completing his degree in comparative literature at Charles University. Shortly thereafter he began writing poetry, plays and prose. To date he has written 50 plays, 13 novels and 20 screenplays, many together with his wife, Jelena Mašínová.

In June 1967, at the 4th Congress of the Czechoslovak Writers Union, Mr Kohout presented a dramatic reading of Solzhenitsyn's protest letter to the meeting of the Soviet Writers Union – the pinnacle of his criticism of the regime. With others, he was subjected to Party disciplinary proceedings. In 1968 he was elected chairman of the Czechoslovak Communist Party in the Prague branch of the Czechoslovak Writers Union, and became one of the most prominent personalities of the Prague Spring. In 1969 he was dismissed from both organisations. During the 1970s he was blacklisted and his works were censored.

Mr Kohout co-authored the Charter 77 text with Václav Havel, for which he was publicly persecuted by the StB (State Security). In 1978, he was refused re-entry after an approved work period abroad at the Burgtheater in Austria. He and his wife were stripped of their Czechoslovak citizenship and they decided to remain in Austria.

Dramatik, romanopisec a režisér Pavel Kohout se zasloužil o dobré jméno České republiky v zahraničí jako umělec, politicky aktivní a vlivný intelektuál i spoluorganizátor významných mezinárodních akcí (*např. Pražský divadelní festival německého jazyka*).

Pavel Kohout je nejen významným protagonistou Pražského jara, ale též celoevropských úvah o možnosti reformovat politická zřízení shora (viz dobová polemika se spisovatelem G. Grassem). Je možné ocenit jeho přínos v oblasti lidských práv. Ve svém vynuceném exilu ve Vídni přispěl k propagaci Charty 77 a k objektivnímu informování o událostech v Československu. Významným počinem je jeho práce na Pražském divadelním festivalu německého jazyka, který po léta organizoval a vnímal jako záměrný pokus o oživování tradice soužití Čechů, Němců a Židů. Za zmínku stojí i jeho současná publicistika v německém a rakouském tisku, která se snaží čelit zjednodušenému vnímání české společnosti v zahraničí. K dobrému jménu České republiky v zahraničí přispěla i Kohoutova umělecká díla s českou inspirací a často i tematikou.

Playwright, novelist and director, Mr Kohout has played an important role in spreading the good reputation of the Czech Republic abroad as an artist, a politically active and influential intellectual, and co-organiser of significant international events, such as the *Prague German Language Theatre Festival*.

Mr Kohout is not only an important protagonist of the Prague Spring, but also now of Europe-wide reflection on the possibility of reforming the political establishment from the top (see his contemporary polemic with author Günther Grass). His contributions to human rights are numerous. During his enforced exile in Vienna, he contributed to the promotion of Charter 77 and to objective reporting of events in Czechoslovakia. Of special significance is his work with the Prague German Language Theatre Festival, which he has organised for years and considered a conscious attempt to reinvigorate the traditions that bind the Czechs, Germans and Jews together. It is also worth mentioning his current journalism in the German and Austrian press, in which he seeks to put a stop to the simplified perception of Czech society abroad. Mr Kohout's works also contribute to the good name of the Czech Republic abroad, filled as they are with Czech inspiration and often dealing with Czech themes.

**SIR FRANK
LAMPL**

Velká Británie
Great Britain

*Propagátor česko-britských vztahů a českých zájmů
v Británii*

Franks Lampl se narodil v Brně v rodině právníka Dr. Otty Lampla. Jeho otec zemřel před válkou a matka zahynula v Osvětimi. Sir Frank přežil Terezín, Osvětim a Dachau. Po válce zdědil po rodičích majetek, ten byl však po komunistickém převratu znárodněn a Sir Frank byl odsouzen k nuceným pracím v uranových dolech v Jáchymově. Díky amnestii v roce 1953 byl propuštěn pod podmínkou, že bude pracovat v těžebním průmyslu nebo ve stavebnictví. Rozhodl se pro stavebnictví, jemuž posléze zasvětil celou svou kariéru. Postupně se vypracoval na místo ředitele podniku Pozemní stavby Opava. Po okupaci Československa v roce 1968 odešel i s manželkou do Velké Británie, kde jejich syn Tomáš získal stipendium na Oxfordské univerzitě. V roce 1971 byl Sir Frank zaměstnán jako stavbyvedoucí ve stavební společnosti Bovis a postupně se propracoval až do jejího nejvyššího vedení. V roce 1978 se stal generálním ředitelem společnosti Bovis International a také členem vedení společnosti Bovis Construction Group. V polovině osmdesátých let se stal výkonným ředitelem mateřské společnosti P&O a byl jmenován předsedou správní rady a generálním ředitelem společnosti Bovis Construction Group. V roce 1990 ho britská královna Alžběta II. povýšila do šlechtického stavu za jeho zásluhy ve stavebnictví. V roce 2000 se s odchodem do důchodu stal doživotním čestným prezidentem společnosti Bovis Lend Lease.

*Promoter of Czech-British relations and Czech interests
in Britain*

Franks Lampl was born in Brno, the son of lawyer Dr. Otto Lampl. His father died before the war and his mother perished in Auschwitz. Sir Frank survived Terezín (Theresienstadt), Auschwitz and Dachau. After the war, he inherited his family assets, which were later confiscated by the communists, and Sir Frank was sentenced to forced labour in the uranium mines in Jáchymov. Following an amnesty in 1953 he was released on the condition that he work either in the mining industry or in construction. He chose construction, to which he dedicated his entire career. He gradually worked his way up to the position of director of Pozemní stavby Opava (Construction Company Opava). After the occupation of Czechoslovakia in 1968, he left with his wife for Great Britain, where their son Tomáš won a grant to study at Oxford University. In 1971, Sir Frank was employed by the construction firm Bovis and worked his way all the way to the top of the company. In 1978 he was named managing director of Bovis International as well as a member of the Bovis Construction Group board. In the mid-1980s he became executive director of P&O, the parent company of the Bovis Construction Group, and was named chairman of the board of directors and Chief Executive Officer of the Bovis Construction Group. In 1990 he was knighted by Queen Elizabeth II. for his contributions to the construction industry. Upon his retirement in 2000, he was named lifetime honorary president of Bovis Lend Lease.

Svou profesionální i osobní činností trvale a dlouhodobě napomáhá šíření dobrého jména České republiky nejen ve Velké Británii, ale i v dalších zemích a přispívá k prohlubování vztahů a vazeb mezi Velkou Británií a Českou republikou. Před rokem 1989 intenzivně podporoval český disent. Je jedním ze zakladatelů *English College in Prague*, jejím vicepresidentem a dlouhodobým a významným individuálním donorem. Mnozí z českých studentů této školy pokračují ve svých studii právě na prestižních univerzitách ve Velké Británii. Byl předsedou Správní rady nadace Prague Heritage Fund pod patronací Václava Havla a prince Charlese. Nadace mimo jiné přispěla k rekonstrukci Palácových zahrad pod Pražským hradem.

Významně přispívá k česko-britským vztahům i v profesní oblasti. Po sametové revoluci podporoval české firmy při získávání zakázek, převážně subdodávek, u firmy Bovis ve Velké Británii. Podílel se na vzniku technologických parků v České republice. Iniciovat vznik technologického parku v Brně, čímž posunul Českou republiku blíže k hi-tech orientovanému hospodářství budoucnosti. Díky čestnému členství v AFI (Sdružení pro zahraniční investice) pomáhá při lákání zahraničních investorů do České republiky. V České republice se pravidelně účastní hospodářských seminářů a prostřednictvím českých médií předává své zkušenosti českým podnikatelským subjektům. Je čestným doktorem Vysokého učení technického v Brně a univerzit v Readingu, Kingstonu a Middlesexu.

Through his professional and personal activities, Sir Frank has contributed to deepening the relationships and bonds between the United Kingdom and the Czech Republic and continuously helped to spread the good name of the Czech Republic not only in the UK, but also in other countries. Before 1989, he intensively supported Czech dissenters. He is a long-time significant individual donor to the English College in Prague as well as its founding vice-president. Many Czech students from this school continue their studies at prestigious universities in the UK. He was the chairman and fundraiser for the Prague Heritage Fund under the patronage of Václav Havel and Prince Charles. The foundation contributed to the reconstruction of the Palace Gardens under Prague Castle, amongst other projects.

Sir Frank has contributed significantly to Czech-British relations in the professional sphere as well. After the Velvet Revolution he assisted Czech firms in obtaining contracts, primarily sub-contracts with Bovis in the UK. He contributed to the creation of technological parks in the Czech Republic. He initiated the establishment of the technological park in Brno, which moved the Czech Republic closer to the high-tech orientation of future business. Through his honorary membership of the AFI (Association of Foreign Investors), he helps to attract foreign investment into the Czech Republic. In the Czech Republic, he regularly attends economic seminars and through the Czech media he passes his experience on to Czech businesses. He received an honorary doctorate from the Technical University in Brno as well as from the universities in Reading, Kingston and Middlesex.

**HELENA
MIŠKUFOVÁ**

Slovensko
Slovakia

Spoluzakladateľka Českého spolku na Slovensku

Helena Miškufová absolvovala Fakultu osvěty a novinářství Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1968 se přestěhovala s manželem a dcerou do Košic.

Po rozdělení Československa v roce 1993 spoluzaložila spolek české komunity v Košicích, který se v roce 1994 stal součástí nově založeného Českého spolku na Slovensku, a stala se jeho první předsedkyní. Spolupodílela se na uznání českého občanství pro krajany, kteří si zvolili občanství slovenské, a na novelizaci zákona o nabytí a pozbytí občanství ČR pro další skupiny Čechů žijících na Slovensku. Pro zvýšení informovanosti o aktivitách Čechů na Slovensku vypracovala a realizovala celoslovenský projekt Dej o sobě vědět, který absolvovali zástupci regionálních organizací Českého spolku.

Helena Miškufová iniciovala celou řadu akcí propagujících život české menšiny na Slovensku, např. Český ples v Košicích, obnovu pomníků legionářů, fotografickou soutěž pro amatéry, malířská sympozia IMPRESE pro české výtvarníky žijící na Slovensku, iniciovala vznik pěveckého sboru. Přispěla k instalaci sochy T. G. Masaryka od O. Gutfreunda v Topolčiankách a pomníku T. G. Masaryka a M. R. Štefánika v Košicích; pro děti krajanů zorganizovala letní tábor v České republice. Spoluorganizuje tematické zájezdy do České republiky či literární akce. Napomáhá navazování kontaktů mezi českými a slovenskými organizacemi a institucemi a propaguje je.

Co-founder of the Czech Association in Slovakia

Helena Miškufová graduated from the Faculty of Journalism at Charles University in Prague. In 1968 she moved with her husband and daughter to Košice.

After the dissolution of Czechoslovakia in 1993, she co-founded the Czech Community Association in Košice, which in 1994 became part of the newly established Czech Association in Slovakia, and became its first chairman. She was involved in the recognition of Czech citizenship for Czech expatriates who chose Slovak citizenship, and later, in an amendment to the law on obtaining and renouncing Czech citizenship for other groups of Czechs living in Slovakia. To raise awareness of the activities of Czechs in Slovakia, Helena Miškufová organised and carried out a Slovakia-wide project called Dej o sobě vědět (Make Yourself Known), in which representatives of the regional organisations of the Czech Association took part.

Ms Miškufová initiated an entire range of events promoting the lives of the Czech minority in Slovakia, such as the Czech Ball in Košice, restoring the Legionnaires' memorial and an amateur photo competition. She organizes painters' workshop IMPRESE for Czech artists living in Slovakia and she started a choir. She contributed to the installation of Otto Gutfreund's statue of T. G. Masaryk in Topolčianky and a T. G. Masaryk and M. R. Štefánik Memorial in Košice. For Czech children in Slovakia she organised a summer camp in Czechia and she co-organises thematic trips to the Czech Republic and literary events. She promotes and facilitates contacts between Czech and Slovak organisations and institutions.

V letech 1995–2007 působila Helena Miškufová jako šéfredaktorka měsíčníku Česká beseda, přispěla ke vzniku Českého magazínu (vysílání pro českou národnostní menšinu) ve Slovenské televizi a podílí se na jeho tvorbě. Přispěla rovněž ke vzniku českého vysílání ve Slovenském rozhlasu (hodinový Český magazín), které 9 let sama připravuje. Vydala dvě knihy českých autorů žijících na Slovensku.

Českou komunitu žijící na Slovensku zastupovala na několika mezinárodních fórech národnostních menšin. Za své aktivity byla v roce 2003 oceněna Cenou primátora města Košice. Helena Miškufová svou systematickou a usilovnou prací přispěla k uvědomování si češtví této komunity a k její propagaci ve slovenské společnosti.

Between 1995 and 2007, she worked as the editor-in-chief of the monthly magazine Česká beseda; and was involved in the launch and production of Czech Magazine, a broadcast for the Czech national minority on Slovak television. She also contributed to the creation of broadcasting in Czech on Slovak Radio (an hour-long Český magazín), which she has produced herself for nine years. She has published two books by Czech authors living in Slovakia.

Ms Miškufová has represented the Czech community living in Slovakia at a number of international fora on minorities. In 2003 she received the Košice Mayor's Award for her activities. With her systematic and tireless work, Helena Miškufová has contributed to the awareness of the "Czechness" of this community and to its promotion in Slovak society.

**LIBUŠE
MÜLLEROVÁ**

ČR, Dánsko
Czech Republic, Denmark

*Odborná poradkyně českého původu, iniciátorka
pročeských aktivit*

Libuše Müllerová se narodila v Praze, kde absolvovala střední školu a studia zpěvu. Její matka pracovala před válkou v diplomatické službě v Bulharsku, kde otec působil jako učitel a osvětový pracovník pro československé usadilky. Po válce pracovala matka v sekretariátu ministra zahraničních věcí Jana Masaryka. Otec byl perzekvován za uspořádání oslavy T. G. Masaryka na škole, kde působil jako ředitel a za svoji aktivní činnost pro Sokolskou obec.

Libuše Müllerová vystudovala vysokou školu v Dánsku, kde se po roce 1968 usadila. Až do roku 1990 nemohla navštívit Československo, protože pracovala pro organizace na ochranu lidských práv a v Dánské radě pro uprchlíky. Trvale však napomáhala šíření znalostí o československém historickém a kulturním dědictví. V sedmdesátých a osmdesátých letech aktivně spolupracovala s řadou českých umělců, spisovatelů, novinářů a sportovců, kteří působili v Dánsku nebo jinde v zahraničí. Organizovala semináře a kulturně-politické akce na podporu rozvoje demokratického procesu v zemích střední a východní Evropy, působila v rámci dánského spolku na podporu Charty 77, vyvíjela řadu aktivit v zemích kde její manžel působil jako diplomat (Lotyšsko, Estonsko, Rakousko, Belgie).

Pro dánské noviny překládala články českých autorů a spolupracovala na překladech literárních (např. J. Škvorecký) či překladech českých operních libret.

*Consultant of Czech origin, initiator of pro-Czech
activities*

Libuše Müllerová was born in Prague, where she graduated from high school. Before the war, her mother worked at the Czech Embassy in Bulgaria, where her father worked as a teacher for Czechoslovak emigrants. After the war ended, her mother worked in the secretariat of Jan Masaryk, Minister of Foreign Affairs. Her father was persecuted for organising a celebration of the anniversary of T. G. Masaryk at the school of which he was the director, as well as for his active involvement with the Sokol organisation.

Ms Müllerová studied at a university in Denmark after settling there permanently after 1968. Until 1990 she was not permitted to visit Czechoslovakia due to her affiliation with human rights organisations and the Danish Refugee Council. Despite this, she worked tirelessly to disseminate knowledge about Czechoslovakia's historical and cultural heritage. During the 1970's and 1980's, she actively co-operated with a number of Czech artists, writers, journalists and athletes who visited Denmark or who were active elsewhere abroad. She organised seminars and cultural-political events to support the development of the democratic process in central and eastern European countries, acted within the Danish Union to support Charter 77, and developed a range of activities in countries where her husband was active as a diplomat (Latvia, Estonia, Austria and Belgium).

She translated articles by Czech authors for Danish newspapers, and co-operated on literary translations (such as Josef Škvorecký) and translations of Czech opera librettos.

Od roku 1990 pořádá Libuše Müllerová výměnné akce a sponzorované pobyty pro české studenty, umělce a pracovníky v různých oborech ve spolupráci s řadou lidových vysokých škol. Organizuje pobyty a cesty dánských skupin s politicko-kulturními zájmy a osobností, které podporovaly vývoj v Československu na počátku 90.let, spolupracuje na programech pro delegace dánských kulturních a vzdělávacích institucí.

Libuše Müllerová má hluboký zájem o mezinárodní politické dění, otázky lidských práv a mezinárodní kulturní a politický vývoj. Je aktivní členkou Zahraničně politické společnosti Dánska a zúčastnila se řady mezinárodních seminářů a akcí v různých částech světa. V roce 1998–2001 byla členkou předsednictva Rozvojového fondu dánského Ministerstva kultury.

V roce 1992 založila vlastní Galerii Shambala v Kodani, kde pořádá výstavy současných zahraničních, dánských a českých umělců, výměnné kulturní akce a přednášky.

Je iniciátorkou projektů, které přispěly k větší informovanosti o České republice i organizátorkou společenských, politických a kulturních akcí, které slouží k lepšímu poznání a spolupráci mezi různými národnostmi a kulturami.

Since 1990, Ms Müllerová has organised exchange visits and sponsored stays for Czech students, artists and workers from various fields in cooperation with a number of Folk High Schools. She organises stays and trips for Danish groups with political-cultural interests and individuals who supported development in Czechoslovakia in the early 1990's, and assists with programmes for delegations of Danish cultural and educational institutions.

Ms Müllerová has a deep interest in international politics, human rights issues and international cultural and political development. She is an active member of the Danish Foreign Policy Society and takes part in a number of international seminars and events around the world. From 1998 to 2001, she was a member of the board of the Development Fund of the Danish Ministry of Culture.

In 1992, she started her own gallery, Gallery Shambala, in Copenhagen where she presents exhibitions of contemporary foreign, Danish and Czech artists, and organises cultural exchanges and lectures.

She also initiated projects that contributed to greater awareness of the Czech Republic and organises social, political and cultural activities which contribute to better understanding and co-operation between different nationalities and cultures.

**GALINA PARFEŇJEVNA
NEŠČIMENKO**

Rusko
Russia

Bohemistka

Galina Parfeņjevna Neščimenko se narodila v Ufě. V roce 1955 absolvovala obor Český jazyk a literatura – filolog slavista Filologické fakulty Moskevské státní univerzity. Od ukončení aspirantury v roce 1959 do dnešní doby působí v Ústavu slavistiky Akademie věd Ruské federace, oddělení slovanské jazykovědy. Je doktorkou filologických věd a profesorkou.

Hlavní sférou jejího působení jsou srovnávací studie ruštiny a češtiny; zabývá se češtinou ze synchronního a diachronního hlediska; věnuje se sociolingvistice, psycholingvistice, lingvokulturologii a vývoji spisovné češtiny. Je autorkou více než 300 odborných publikací, článků a statí. V zahraniční lingvistické literatuře je jedním z nejznámějších a nejvíce citovaných ruských bohemistů. Aktivně se zabývá pedagogickou, překladatelskou a tlumočnickou činností.

Dlouhodobou prací jak ve sféře profesionálního působení, tak i nad její rámec, přispívá k propagaci češtiny, české literatury; její účast na pořádání mezinárodních lingvistických konferencí přispívá k rozvoji vědeckých a kulturních kontaktů mezi vědci obou zemí. Její objevný model popisu jazykové situace a struktury národního jazyka je cenným přínosem nejenom do výzkumu fundamentálního problému jazykové situace, ale i obecně do teorie současné sociolingvistiky. Tato koncepce byla poprvé přednesena na zasedání Jazykovědného sdružení Československé akademie věd v Brně v r. 1985 a byla pozitivně hodnocena v Encyklopedickém slovníku češtiny (Praha 2002) i jinde.

Czech Language Scholar

Galina Parfeņjevna Neščimenko was born in Ufa. In 1955 she completed her studies in Czech language and literature and Slavic linguistics at the Linguistics Faculty of Moscow State University. Since the end of her research assistantship in 1959 she has worked at the Institute of Slavic Studies of the Academy of Science of the Russian Federation in the Department of Slavic Linguistics. She is a doctor of linguistics and a professor.

Her primary area of focus is comparative studies of the Russian and Czech languages; she is interested in Czech from both a synchronous and diachronic point of view; she studies sociolinguistics, psycholinguistics, cultural linguistics and the development of literary Czech. She is the author of more than 300 professional publications, articles and papers. In foreign linguistics literature, she is one of the most renowned and most cited Russian scholars of Czech. She actively takes part in pedagogical, translating and interpreting activities.

Dr Neščimenko's long-term experience, both within the professional sphere and outside it, contributes to the promotion of the Czech language and its literature; her assistance in co-ordinating international linguistics conferences contributes to the development of scientific and cultural contacts between scholars in both countries. Her extensive model describing the language situation and the structure of the national language is valuable not only for research into the fundamental problem of language situations, but also generally to the theory of modern sociolinguistics. This concept was first put forward at a meeting of the Language association of the Czechoslovak Academy of Sciences in Brno in 1985 and has been positively assessed in the Encyclopaedic Czech Dictionary (Prague 2002) and elsewhere.

Galina Neščimenko je aktivní organizátorkou a iniciátorkou pracovních skupin a jedním z autorů celé řady mezinárodních kolektivních prací. V posledních letech pracuje na výzkumu inovačních procesů ve slovanských jazycích. Za zmínku stojí mezinárodní program výzkumu jazyka, kultury a etnosu, jehož hlavním koordinátorem je Ústav slavistiky Akademie věd Ruské federace. Jedná se o unikátní komplexní výzkum mezinárodního autorského kolektivu na základě mezinárodní dohody o vědecké spolupráci mezi Akademiemi věd České republiky a Ruské federace. Realizace tohoto programu se aktivně účastní vědci z Ústavu pro jazyk český ČAV, s nimiž Galinu Neščimenko spojují léta úspěšné vědecké spolupráce. Je pravidelným účastníkem mezinárodních symposií a konferencí, šesti slavistických sjezdů; přednesla několik referátů na zasedáních Jazykovědného sdružení Československé akademie věd, v Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky, na Univerzitě Karlově.

Galina Neščimenko působila jako expert Kvalifikační komise Akademie věd České republiky, v roce 2004 na požádání Prezidia Akademie věd České republiky působila jako zahraniční expert v hodnocení činnosti Ústavu českého jazyka Akademie věd České republiky. Je členkou dvou komisí při Mezinárodním slavistickém výboru. V roce 1989 dostala Mezinárodní cenu v oblasti společenských věd.

Galina Neščimenko is an active organiser and initiator of working groups, and one of a wide range of authors of international collective work. During the past few years, she has been working on a survey of innovative processes in Slavic languages. Also worthy of mention is her international language, culture and ethnology research programme, the main coordinator of which is the Slavic Institute of the Academy of Sciences of the Russian Federation. This is a unique, complex survey by an international collective of authors on the basis of an international agreement on scientific cooperation between the Academies of Sciences of the Czech Republic and the Russian Federation. Scholars from the Czech Language Institute actively participate in carrying out the programme, in which Dr Neščimenko has combined years of successful scientific co-operation. She is a regular participant in international symposia and conferences and has attended six Slavic studies conferences; she has presented a number of papers at meetings of the Linguistic Association of the Czechoslovak Academy of Sciences, at the Czech Language Institute of the Academy of Sciences of the Czech Republic, and at Charles University.

Galina Neščimenko acted as an expert on the Qualification Commission of the Academy of Sciences of the Czech Republic; in 2004 at the request of the President of the Academy of Sciences of the Czech Republic she provided her services as a foreign expert in evaluating the activities of the Institute of Czech Language at the Academy of Sciences. She is a member of two commissions at the International Slavic Union. In 1989 she received the International Award in the field of social sciences.

**VĚRA
NEUMANNOVÁ**

Švýcarsko
Switzerland

*Krajanka, propagátorka české kultury, mecenáška,
zastánkyně práv dětí*

Věra Neumannová se narodila v Čechách, ale v roce 1948 musela odejít do emigrace a usadila se ve Venezuele. Se svým manželem Lotarem a jeho bratrem vybudovali ve Venezuele velmi prosperující firmu na výrobu barev, která postupně získala významnou pozici na jihoamerickém trhu.

Část výnosů investovali manželé Neumannovi v Caracasu do výstavby a provozování školy pro děti z nejhudších vrstev obyvatelstva. Paní Věra Neumannová vedla školu pět let a uplatnila přitom vlastní zkušenosti s pokrokovou baťovskou výchovou ve Zlíně. Kromě vysoce kvalitního vzdělání poskytovala třem stovkám dětí hygienu, oblečení, jídlo a základy řemeslnických dovedností. To mělo velmi pozitivní vliv na děti i jejich rodiny. Venezuelská vláda školu považovala za nesmírně chvályhodnou, a když se manželé Neumannovi rozhodli přesídlit do Evropy, škola pokračovala v činnosti, financována chemickou skupinou CORIMON (pozdější jméno firmy založené Neumannovými v roce 1948).

Manželé Neumannovi se usadili ve Švýcarsku v Chateau Gingins nad Ženevským jezerem. Po smrti manžela roku 1994 zřídila paní Neumannová v přilehlé budově nadaci, kterou pod názvem Fondation Neumann provozovala deset let. Jejím cílem bylo vystavovat umění konce 19. a začátku 20. století. Galerie získala vysoké renomé především ve frankofonní části Švýcarska, spolupracovala ale i s významnými evropskými muzei, od nichž získávala cenné výpůjčky a kterým recipročně zapůjčovala vlastní exponáty.

*Czech expatriate, promoter of Czech culture, patron,
advocate for children's rights*

Věra Neumannová was born in Bohemia, but in 1948 she was forced to emigrate and settled in Venezuela. Mrs. Neumannová, her husband Lotar and his brother built a very successful paint manufacturing company, which eventually attained a leading position on the South American market.

The Neumanns invested part of their earnings into the construction and running of a school in Caracas for children from the poorest levels of society. Mrs. Neumannová was its director for five years and applied her experiences gained from her own progressive training at Bata in Zlín. In addition to excellent primary education, she provided three hundred pupils with hygiene, clothing, food and basic applied skills. This had a very positive influence on both the children and their families. The school was highly praised by the Venezuelan government, and when the Neumanns decided to move to Europe, it continued to be funded by CORIMON, the business originally founded by the Neumann family in 1948.

The Neumanns settled in Switzerland in the Chateau Gingins above Lake Geneva. After the death of her husband in 1994, Mrs. Neumannová started a foundation in one of the chateau's outbuildings which operated under the name Fondation Neumann for ten years. Its aim was to exhibit the art from the late 19th and early 20th centuries. The museum not only gained an excellent reputation primarily in the francophone part of Switzerland, but also worked closely with leading European museums, from which she received valuable loans and to whom she lent her own works.

Galerie spolupracovala s Národním muzeem v Praze (výstava loutek z Národního muzea z 19. a začátku 20. století v roce 1996) i s Uměleckoprůmyslovým muzeem v Praze. Například objevná výstava Františka Drtikola „Fotografie z let 1901–1914“, v jejímž rámci byl poprvé vystaven soubor z roku 1911 „Z dvorů a dvorečků staré Prahy“, byla nejdříve představena ve Fondation Neumann a teprve poté přemístěna do Uměleckoprůmyslového muzea v Praze jako součást akce „Praha – Evropské město kultury“. Velký úspěch mělo vystavení knihy Alfonse Muchy PATER (ilustrovaný Otčenáš) spolu se 160 originálními přípravnými skicami, ukazujícími proces tvorby od první skici až k výsledné ilustraci modlitby. Tato výstava ze sbírek manželů Neumannových byla poté přenesena do Obecního domu v Praze.

Manželé Neumannovi podporovali zahraniční existenci a činnost zasloužilých emigrantů, například Přemysla Pittera. Tato aktivita byla oceněna vyznamenáním J. A. Komenského Pedagogickým muzeem v Praze v roce 1995. Paní Neumannová vždy podporovala a stále podporuje také krajské aktivity ve Švýcarsku, např. prostřednictvím Asocia-ce Olgy Havlové v Ženevě, účastní se švýcarských sbírek na rekonstrukci českých památek apod.

The gallery worked closely with the National Museum in Prague (a marionette exhibition from the 19th and beginning of the 20th centuries from the National Museum in 1996) and with the Museum of Decorative Arts in Prague. For example, the trailblazing exhibition, “František Drtikol: Photographs from 1901–1914” (in which a collection from 1911 entitled “From the Courts and Courtyards of Old Prague” was exhibited for the first time) was first shown at Fondation Neumann and then relocated to the Museum of Decorative Arts as part of the “Prague: European City of Culture” event. Another great success was the exhibition of Alfons Mucha’s book PATER (an illustrated Lord’s Prayer) together with 160 original preparatory sketches demonstrating the creative process from the first sketch to the final prayer illustrations. This exhibition from the Neumanns’ personal collection was then displayed at the Municipal House in Prague.

Mr. and Mrs. Neumann provided financial and moral support to eminent Czech emigrants, for example to Přemysl Pitter, which was recognized by the awarding of the J. A. Komenský Medal from the Pedagogical Museum in Prague in 1995. Mrs. Neumannová has always supported and continues to support Czech expatriate activities in Switzerland, such as working with the Olga Havlová Foundation in Geneva as well as taking part in Swiss fundraisers for the reconstruction of Czech monuments, and others.

**MATHILDA
NOSTITZOVÁ**

Česká republika, Evropa
Czech Republic, Europe

Patronka zrakově postižených v České republice

Mathilda Nostitzová se narodila a vyrůstala na zámku v Plané u Mariánských Lázní. Vzhledem k situaci po Únoru 1948 musela v červnu stejného roku ve svých dvanácti letech opustit s rodinou Československo.

V Německu pracovala několik let jako novinářka. V roce 1970 se provdala za italského diplomata a doprovázela ho při jeho působení v SSSR, Rakousku, Itálii, Velké Británii, Japonsku, Norsku a Ománském sultanátu. (V současnosti je její manžel velvyslancem Maltézského řádu v České republice.)

Přestože mnoho let pobývala v zahraničí, vždy se aktivně zajímala o situaci v Československu. Vrátila se sem v roce 1990 a dnes pobývá částečně zde a částečně v Itálii. Paní Nostitzová je patronkou českého Centra pro ochranu a restaurování památek.

Dlouhodobě podporuje nevidomé, spolupracuje se Sjednocenou organizací nevidomých a slabozrakých v České republice (SONS), jehož je patronkou. Za tuto svou činnost obdržela několikrát ocenění (například Cenu Nadace VIA v září 2007 za firemní a individuální filantropii). Podporuje pořizování komentářů pro nevidomé k novým českým filmům a koncerty nevidomých a slabozrakých umělců. Je patronkou Klubu držitelů vodičích psů. Tradičně přebírá záštitu nad akcí sbírka Bílá pastelka, která se koná u příležitosti Mezinárodního dne bílé hole.

Patroness of the visually impaired in the Czech Republic

Mathilda Nostitz was born and raised at the chateau in Planá near Marienbad. In June 1948, at the age of 12, she was forced to leave the country with her family due to the country's situation after the events of February of that year.

After having worked for several years in Germany as a journalist, she married an Italian diplomat in 1970 and lived with him in the USSR, Austria, Italy, Great Britain, Japan, Norway, and in the Sultanate of Oman. (He is today the Ambassador of the Sovereign Military Order of Malta in the Czech Republic.)

Despite her long stay abroad, she remained actively interested in the situation in Czechoslovakia and later in the Czech Republic. She returned to the Czech Republic in 1990, and today resides partly in the Czech Republic and partly in Italy. She is a patron of the Czech Centre for Preservation and Renovation of Architecture.

She has long supported blind citizens, working with Czech Blind United (SONS) in the Czech Republic as a patroness of their activities, for which she has received a number of awards (such as the VIA Foundation Award in September 2007 for business and individual philanthropy). She supports the production of commentary for the blind for new Czech films, as well as concerts by blind and visually impaired artists. She is a patron of the Club of Guide Dog Owners. The "White Crayon" fundraising project, which takes place in conjunction with International White Cane Day, is traditionally held under her auspices.

Způsob její podpory je finanční i organizační a znamená pro mnoho našich handicapovaných spoluobčanů přímou pomoc, zvýšení sebevědomí a motivaci do života a práce. Pro zdravé občany se Mathilda Nostitzová snaží být příkladem osobního nasazení ve prospěch skupiny občanů s postižením.

Během již patnáctiletého období získala pro SONS mnoho finančních prostředků z domova i ze zahraničí, ať už formou darů, prostředků na dopravu nebo na pronájem. Také díky její pomoci SONS pořádá každý rok významné akce, kterými upozorňuje na problémy zrakově postižených. Při těchto příležitostech SONS oceňuje ty, kteří slabozrakým a nevidomým pomáhají (například výrobou speciálních pomůcek nebo při výcviku vodících psů). V neposlední řadě se Mathilda Nostitzová vždy starala a stará o rozšiřování mezinárodní spolupráce SONS se zahraničím.

Ms Nostitz's support takes both financial and organisational forms, often as direct assistance for many of our disabled citizens, raising awareness and motivation for life and work. For non-impaired citizens she tries to be an example of personal commitment for the benefit of a group of citizens with disabilities.

For the past fifteen years Ms Nostitz has secured extensive financial resources for Czech Blind United, whether in the form of donations, transportation assistance, or rentals – both in the Czech Republic and abroad. Thanks to her assistance, Czech Blind United holds events every year which bring attention to the problems of the disabled, during which they also recognise those who help the blind and visually impaired, for example by manufacturing special aids, or by training guide dogs. Last but not least, Mathilda Nostitz has always worked – and continues to do so – to expand international cooperation by acting as an intermediary between Czech Blind United and other Unions for the Blind abroad.

**VATJO
RAKOVSKI**

Bulharsko
Bulgaria

Bávník, překladatel, diplomat

Vatjo Rakovski se narodil v učitelské rodině v obci Goljama Brestnica. Absolvoval slavistiku na Sofijské univerzitě. Pracoval jako redaktor v časopise *Septemvri*, v letech 1991–1994 byl kulturním radou Velvyslanectví Bulharské republiky v Československé federativní republice a v České republice. Bohemistická specializace, kterou absolvoval v roce 1953 v Praze, probudila jeho trvalý zájem o českou, později i slovenskou literaturu. Stal se nejproduktivnějším překladatelem moderních českých a slovenských básníků v Bulharsku a neúnavným šířitelem české a slovenské kultury.

Časopisecky debutoval za války, knižně v roce 1951. Pro básníkovu poetiku i jeho kultivovaný verš mělo nepochybný význam, že se dotvářely v době, kdy hledal bulharské ekvivalenty pro své překlady poezie nejvýznamnějších představitelů české meziválečné a poválečné poezie. Vedle 30 sbírek svých básní a knížek pro děti vydal více než 40 knižních překladů z češtiny pro velké i malé čtenáře. Vatjo Rakovski se hlásil k Wolkerově sdělnosti, Nezvalově imaginaci, k Bieblovi, Seifertovi a Závadovi jako ke svým literárním láskám i příkladům. K bulharským výborům z děl těchto a dalších českých básníků připojil v roce 1989 obsáhlý svazek poezie Vladimíra Holana.

Poet, translator and diplomat

Vatjo Rakovski was born in Golyama Brestnica into a family of teachers and went on to complete a degree in Slavonic studies at the University of Sofia. He worked as the editor of the magazine *Septemvri*, and from 1991 to 1994 he was the cultural attaché at the Bulgarian Embassy in the Czechoslovak Federative Republic as well as the Czech Republic. His degree in Bohemian studies, obtained in 1952 in Prague, awakened his life-long interest in Czech, and later Slovak, literature. He became one of the most prolific translators of modern Czech and Slovak poetry in Bulgaria and a tireless promoter of Czech and Slovak culture.

He made his magazine debut after the war, and his first book was published in 1951. It was undoubtedly important for Rakovski's poems and verses that they were created during the time when he was searching for Bulgarian equivalents of his translations of the most prominent examples of Czech inter-war and post-war poetry. In addition to 30 collections of his own poetry and books for children, he published more than 40 book translations from Czech for both adult and young readers. Vatjo Rakovski declared his affinity with Wolker's comprehensibility, Nezval's imagination, and with Biebl, Seifert and Závada as his literary loves and examples. In addition to his translated selection of works of these and other Czech poets he added an extensive folio of poetry by Vladimír Holan in 1989.

Vatjo Rakovski byl neúnavným propagátorem České republiky a české kultury v Bulharsku. Byl dlouholetým předsedou Společnosti bulharsko-českého a slovenského přátelství v Sofii. Jeho tvorba a celková činnost přispěly významným způsobem k rozvoji kulturních vztahů mezi Českou republikou a Bulharskem.

Český literární fond udělil Vátjovi Rakovskému cenu Premia Bohemica za překlady důstojně zprostředkovávající českou literaturu v zahraničí a jeho zásluhy na tomto poli ocenilo v roce 2005 Ministerstvo kultury České republiky udělením medaile Artis Bohemiae Amicis.

Vatjo Rakovski zemřel v květnu 2008 a Cena Gratias Agit 2008 mu byla udělena in memoriam.

Vatjo Rakovski was a tireless promoter of the Czech Republic and Czech culture in Bulgaria. For many years, he was the chairman of the Society of Bulgarian, Czech and Slovak Friendship in Sofia. His work and overall activity has been a significant contribution to the development of cultural relations between the Czech Republic and Bulgaria.

The Czech Literary Fund presented Vatjo Rakovski with the Premia Bohemica award for translating and disseminating Czech literature abroad and his service in this field was recognised in 2005 by the Ministry of Culture of the Czech Republic with the awarding of the Artis Bohemiae Amicis medal.

Vatjo Rakovski unfortunately passed away in May 2008, and the Gratias Agit Award 2008 is presented posthumously.

**PAUL
RAUSNITZ**

USA, Česká republika
USA, Czech Republic

Podnikatel, mecenáš

Paul Rausnitz se narodil v Jablonci nad Nisou jako syn lékaře Julia Rausnitze. Rodina po obsazení Sudet v roce 1938 musela Jablonec nad Nisou opustit. Polská policie je ale donutila k návratu do protektorátu, kde je Němci uvěznilí v ostravské věznici. Synové byli z věznice zanedlouho propuštěni, celý trest vykonal pouze otec. Rodina byla následně vyhoštěna a usadila se na Ukrajině, odkud v roce 1941 utekla do Taškentu. V roce 1942 se všichni dobrovolně přihlásili do československé armády v Buzuluk. Paul sloužil jako spojka a řidič a jako jeden z nejmladších absolvoval celou bojovou cestu zpět do vlasti. V roce 1945 se Rausnitzovi vrátili se Svobodovou 1. československou samostatnou brigádou zpět do Jablonce, kde byli demobilizováni. O rok později, v roce 1946, v důsledku nebezpečně narůstajícího vlivu komunistů, odešla rodina za hranice podruhé a usadila se v New Yorku.

V USA založili bratři firmu WEPR (Walter, Egon a Paul Rausnitzovi). Přes matčinu firmu v Jablonci importovali do USA českou bižuterii. Po roce 1948, kdy byl podnik v Jablonci vyvlastněn, navázali obchodní spolupráci se světoznámou klenotnickou firmou Swarovski a po roce 1989 začali obchodovat s firmou Preciosa v Jablonci nad Nisou. Stali se největšími odběrateli Preciosy v USA. Kvůli vysokému věku prodali bratři firmu WEPR v roce 1998 společnosti Swarovski a ponechali si podnik TCI Group na výrobu komponentů pro optické přístroje se sídlem ve státě New York.

Businessman, patron

Paul Rausnitz, the son of Dr. Julius Rausnitz, was born in Jablonec nad Nisou. After the Sudeten occupation in 1938, he and his family were forced to leave the country. The Polish police, however, repatriated them to the protectorate, where the Germans imprisoned them in Ostrava. The sons were released shortly after – only their father remained in prison to serve his entire sentence. The family was then expelled and relocated to Ukraine. In 1941, they escaped to Tashkent. In 1942, they volunteered for the Czechoslovak Army in Buzuluk. Paul served as a messenger and driver, and was one of the youngest to make the long battle-filled trip back to the homeland. In 1945, the Rausnitzes returned with Svoboda's 1st Czechoslovak Independent Brigade to Jablonec, where they were demobilized. A year later, in 1946, due to the increasingly dangerous communist presence, the family slipped over the border yet again, eventually settling in New York.

Once in the United States, the brothers formed WEPR (Walter, Egon and Paul Rausnitz), a company importing Czech jewellery through their mother's company in Jablonec. When the Jablonec firm was confiscated in 1948, they entered into a business partnership with the world-famous jewellery company Swarovski and after 1989 they started cooperating with company Preciosa from Jablonec nad Nisou. They became Preciosa's largest American customer. In 1998, advancing in years, the brothers sold WEPR to Swarovski and retained the company TCI Group in New York, which manufactured components for optical instruments.

Pan Rausnitz se po sametové revoluci vrátil do vlasti. Významně investoval do přerovské firmy na výrobu optiky a optických přístrojů Meopta a zachránil ji tak od konkurzu. Postupně se ve firmě stále výrazněji angažoval. Svou investicí uskutečnil zásadní regeneraci podniku, vybavil jej špičkovými stroji a přivedl renomované obchodní partnery. Po roce 2000 založil, s významným podílem společnosti Siemens, novou firmu Meomed pro výrobu zdravotních přístrojů.

Paul Rausnitz se stal aktivním členem Československé obce legionářské. Dlouhodobě rovněž podporuje projekty týkající se naší válečné historie a kulturního dědictví. Byl jedním ze sponzorů výstavby Státní vědecké knihovny v Liberci, tzv. „stavby smíření“. Finančně přispěl společnosti American Friends of the Czech Republic na americké vydání knihy Matěje Mináče „*Loterie života*“ o Nicholasu Wintonovi, zachránci českých a slovenských židovských dětí. Dále poskytuje stipendia studentům optiky a fyziky z České republiky k získání obchodních a marketingových dovedností. Dlouhodobě napomáhá i šíření dobrého historického povědomí o České republice ve Spojených státech a aktivně usiluje o získání obchodních investic do České republiky.

After the Velvet Revolution, Mr. Rausnitz returned to his home country. He invested heavily into the Přerov factory Meopta, a manufacturer of optics and optical instruments, and saved it from bankruptcy. He became more and more deeply involved in the company, and through his investments, he successfully rejuvenated Meopta, supplied it with state-of-the-art equipment, and brought in renowned business partners. After 2000, Mr. Rausnitz founded a new company, Meomed, with a significant share owned by Siemens, for the manufacture of medical instruments.

Paul Rausnitz became an active member of the Association of Czechoslovak Legionaries. He has long supported projects relating to our war history and cultural heritage. He was one of the sponsors of the construction of the State Scientific Library in Liberec entitled “Building of Atonement”. He contributed financially to the American Friends of the Czech Republic’s American publication of Matěj Mináč’s book “*Lottery of Life*” about Nicholas Winton, rescuer of Czech and Slovak Jewish children. In addition, he provides scholarships to Czech students of optics and physics to obtain business and marketing skills. He has long lent a helping hand with spreading the good historical reputation of the Czech Republic in the United States and actively works to bring business investments to the Czech Republic.

**JAN
ŠEDIVKA**

Austrálie
Australia

Houslista, propagátor české hudby

Jan Šedivka se narodil ve Slaném. Od šesti let se učil hře na housle. V roce 1935 nastoupil na Mistrovskou školu (pozdější AMU) v Praze k prof. Jaroslavu Kocianovi. V roce 1938 odešel do Paříže, kde získal stipendium. Zde se setkal s Bohuslavem Martinů, Vítězslavou Kaprálovou, Rudolfem Firkušným, Jiřím Muchou a dalšími českými hudebními a literárními osobnostmi.

Na začátku války byl společně s dalšími přáteli zatčen a až do května 1940 vězněn. Po několika měsících v pracovních táborech se Šedivkovi a jeho přátelům podařilo uprchnout z okupované Francie a odcestovat do Maroka. Šedivka se odtud v prosinci r. 1940 dostal do Londýna. Zde jeho hudební dráha pokračovala. Začal řídit londýnské *České trio* a studoval u Maxe Rostala. Byl sólistou Londýnského symfonického orchestru, přičemž česká hudba tvořila vždy významnou součást jeho repertoáru.

V roce 1961 se Jan Šedivka s manželkou, klavíristkou Beryl, a dalšími přáteli přestěhovali do australského Queenslandu, kde J. Šedivka přijal místo hlavního lektora houslové a komorní hudby na hudební akademii v Brisbane. V roce 1972 se stal rektorem Tasmánské hudební akademie v Hobartu a tuto funkci zastává dodnes. Jeho studenti z celého světa v současnosti působí na prestižních pozicích v soubořech a na nejlepších univerzitách v Evropě a Americe.

Violinist and promoter of Czech music

Jan Šedivka was born in Slaný and began learning to play the violin at age six. In 1935 he entered the Master School (later known as AMU) in Prague under Professor Jaroslav Kocian. In 1938, he received a stipend to study in Paris, where he met Bohuslav Martinů, Vítězslava Kaprálová, Rudolf Firkušný, Jiří Mucha and other Czech musicians and literary figures.

At the beginning of the war, Mr Šedivka and some friends were arrested and imprisoned until May 1940. After a number of months in a labour camp, they successfully escaped from occupied France and travelled to Morocco. In December of 1940, Šedivka made his way to London where his musical career truly began to flourish. He began directing the Czech Trio in London, and studied under Max Rostal. He soloed with the London Symphony Orchestra, and Czech music always formed a significant part of his repertoire.

In 1961, Mr Šedivka and his wife Beryl, a pianist, and other friends moved to Queensland, Australia, where he accepted a position as senior professor of violin and chamber music at the music academy in Brisbane. In 1972, he became the chancellor of the Tasmanian Music Academy in Hobart, a post he holds to this day. Šedivka's students from all over the world currently hold prestigious positions in ensembles and at the best universities in Europe and America.

Tradice české houslové hry byla díky Janu Šedivkovi přenesena do Austrálie, kde založil mistrovskou smyčcovou školu. V roce 1966 založil Trio tasmánské hudební akademie, do jehož repertoáru zahrnul Smetanovy a Dvořákovy skladby. Jeho české kořeny a láska k české hudbě byly vždy základem jeho dlouhé úspěšné umělecké a pedagogické dráhy. Po celou dobu svého pobytu v Austrálii pokračoval v tradici české houslové školy a je v Austrálii uznáván jako nejvýznamnější houslista a hudební pedagog. Založil Smyčcový kvartet Petra, který hrál po celé Austrálii, v Evropě a Asii.

Za své zásluhy o hudbu obdržel Jan Šedivka vysoká ocenění, např. Pamětní cenu Sira Bernarda Heinze a Cenu Dona Bankse. Je členem Řádu Austrálie za zásluhy v oblasti hudby. Je také čestným členem londýnské *Trinity College of Music* a čestným profesorem na šanghajské hudební akademii. Byla mu udělena Zlatá medaile pražské Akademie múzických umění a je čestným občanem královského města Slaný.

Thanks to Mr Šedivka, the Czech violin-playing tradition was brought to Australia, where he founded a master school of strings. In 1966, he founded the Tasmanian Music Academy Trio, whose repertoire included works by Smetana and Dvořák. His Czech roots and love for Czech music were always the foundation of his long and successful artistic and pedagogical careers. Throughout his residence in Australia, he continued in the tradition of Czech violin schools, and he is considered the pre-eminent violinist and music teacher in Australia. He founded the Petra String Quartet, which played throughout Australia, Europe and Asia.

For his service to music Mr Šedivka has received the highest awards, including the Sir Bernard Heinz Memorial Award and the Don Banks Music Award. He was appointed a Member of the Order of Australia in 1987 for his service to music. He is also an Honorary Fellow at London's Trinity College of Music and an Honorary Professor at the Shanghai Music Academy. He was presented with a Gold Medal by the Academy of Performing Arts in Prague, and was made an honorary citizen of the Royal City of Slaný.

**JAN
VLADISLAV**

Česká republika, Francie
Czech Republik, France

Spisovatel, básník a překladatel

Jan Vladislav se narodil v Hlohovci na Slovensku v české rodině poštovního úředníka, bývalého legionáře. Roku 1939 odešel s rodinou do Čech. V roce 1942 složil maturitu na gymnáziu v Poličce. V zamýšleném studiu exaktních věd mu za německé okupace zabránilo uzavření vysokých škol. To způsobil, že se po příchodu do Prahy věnoval především svým uměleckým a literárním zájmům. Své první verše a kritiky, ale i básnické překlady z italštiny, francouzštiny a angličtiny publikoval už od studentských let.

Po válce studoval na Karlově univerzitě v Praze a dva semestry také v Grenoblu srovnávací literaturu. Souběžně vydal dvě knížky vlastní poezie a několik svazků překladů zejména z italské a francouzské poezie a Shakespeareových Sonetů, ale po únoru 1948 byl z politických důvodů z univerzity vyloučen a většina nákladu jeho třetí básnické knihy *Hořící člověk* skončila ve stoupě. Poté mohl v literatuře působit už jen jako překladatel, případně autor knih pro mládež. Překládal a předmluvami nebo doslovy doprovázel zejména klasickou, moderní a lidovou poezii z angličtiny, francouzštiny, italštiny, němčiny, rumunštiny, ruštiny a ukrajinštiny a s jazykovou pomocí odborníků také z čínštiny a japonštiny.

Writer, poet and translator

Jan Vladislav was born in Hlohovec in Slovakia into the family of a Czech postal worker and former legionnaire. In 1939 he moved with his family to Bohemia and graduated from the grammar school in Polička in 1942. His plan to study exact sciences was thwarted by the closure of the universities during the German occupation. This setback, however, enabled him to devote himself to his artistic and literary interests after his arrival in Prague. He published his first poems and criticism, as well as poetry translations from Italian, French and English during his student years.

After the war, he studied comparative literature at Charles University in Prague, spending two semesters in Grenoble. He also published two books of his own poetry and a number of volumes of translations of primarily French and Italian poetry as well as a selection of Shakespeare's Sonnets, but after February 1948, he was dismissed from the university for political reasons and most of the material for his third book of poetry, *Hořící člověk (Burning Man)*, was pulped. Subsequently, he was permitted to work in literature only as a translator, or as an author of books for young people. He translated and wrote forewords and epilogues primarily for the classics, modern and traditional poetry from English, French, Italian, German, Romanian and Ukrainian, and with expert language assistance, from Chinese and Japanese.

Jeho původní poezie zůstávala v rukopisech. V roce 1968 se podílel na vzniku Kruhu nezávislých spisovatelů a mohl konečně ukončit studia na FF UK doktorátem z filozofie. Za normalizace byl znovu zbaven možnosti publikovat. Založil samizdatovou edici Kvart, kde vyšlo přes 120 titulů, mezi nimi i několik svazků jeho vlastních básní, esejů a kritik.

Byl jedním z prvních signatářů Charty 77 a v roce 1981 byl donucen k odchodu do exilu do Francie, kde žil v Sèvres u Paříže a vedl na Vysoké škole sociálních věd seminář o neoficiální kultuře v zemích za železnou oponou.

Roku 2003 se vrátil do Prahy, kde publikoval několik svých starších prací i překladů. V současné době připravuje k vydání svůj *Otevřený deník 1977–1981* a *Pařížský deník 1981–1989*. Je nositelem Řádu T. G. Masaryka (1991), francouzského Řádu umění a literatury (1993), Ceny PEN klubu za celoživotní dílo (1998) a Státní ceny za dílo překladatelské (2001).

Meanwhile his own original poetry remained in manuscript form. In 1968 Mr Vladislav contributed to the organisation of the Circle of Independent Writers and was finally able to finish his doctorate in philosophy at Charles University. During the period of “normalisation”, he was again forbidden from publishing. He founded the *samizdat* series Kvart, which published over 120 titles, among them a number of collections of his own poetry, essays, and criticism.

Mr Vladislav was one of the first signatories of Charter 77, and in 1981 he was forced to leave for exile in France, where he lived in Sèvres near Paris and led a seminar on unofficial culture in countries behind the Iron Curtain at the University of Social Sciences.

In 2003, he returned to Prague, where he published his own older works and translations, and prepared his *Open Diary 1977–1981* and *Paris Diary 1981–1989* for publication. He is a recipient of the Order of T. G. Masaryk (1991), the French Order of Arts and Letters (1993), the PEN Club Award for Lifetime Achievement (1998) and the State Award for Translation (2001).

**ANTJE
VOLLMEROVÁ**

Německo
Germany

Photograph by Jim Rakete

Politikarka, publicistka, která se dlouhodobě angažuje pro rozvoj dobrých česko-německých vztahů

Antje Vollmerová studovala v letech 1962–1968 evangelickou teologii v Berlíně, Heidelbergu, Tübingenu a Paříži. Po studiích pracovala jako vědecká asistentka, pastorka a posléze docentka na Evangelické vysoké škole v Bielefeldu – Bethelu. V roce 1983 byla jako bezpartijní zvolena na kandidátce Strany zelených poslankyní Německého spolkového sněmu a v letech 1984–1985 tam působila jako mluvčí frakce této strany. V roce 1985 vstoupila do Strany zelených a v letech 1987–1990 byla opětovně zvolena poslankyní Německého spolkového sněmu.

V letech 1991–1994 se věnovala publicistické práci. Od roku 1994 do 2005 byla poslankyní a místopředsedkyní Německého spolkového sněmu, rovněž mluvčí pro kulturně-politické otázky frakce Zelených. Od roku 2005 je autorkou ve svobodném povolání.

Antje Vollmerová se svým dlouhodobým úsilím o rozvoj dobrých česko-německých vztahů a o překonání některých traumat minulosti mezi Čechy a Němci přiřadila k nejvýraznějším německým politickým osobnostem angažovaným ve vztahu k České republice. V průběhu 90. let se opakovaně zasazovala nejen o nalezení nadstranického konsensu při přípravě Česko-německé deklarace, ale inspirativně zasahovala i do současné reflexe soužití mezi Čechy a sudetskými Němci. Významný byl v tomto ohledu zejména její projev přednesený v rámci tzv. sousedských rozhovorů v pražském Karolinu, kde Antje Vollmerová apelovala na schopnost sebekritického vnímání každého jednotlivce s cílem posílit empatii vůči ostatním a nikoliv jen podepřít vlastní právní názor.

Politician and publicist who has long been involved in developing good Czech-German relations

Antje Vollmer studied evangelical theology in Berlin, Heidelberg, Tübingen and Paris between 1962 and 1968. After finishing her studies, she worked as a research assistant, a pastor and then a lecturer at the Evangelical University in Bielefeld-Bethel. In 1983, as an independent candidate for the Green Party, she was elected to the Bundestag, and from 1984 to 1985 she worked as spokesperson for the Green Party faction. In 1985 she formally joined the Green Party and from 1987 to 1990 was again elected to the Bundestag.

From 1991 to 1994 she worked as a publicist and from 1994 to 2005 she was a member and vice-chairman of the Bundestag, as well as spokesperson for cultural issues for the Green faction. Since 2005 she has been a freelance author.

Dr. Vollmer's long-term efforts to develop good Czech-German relations and overcome some of the past traumas between Czechs and Germans have made her one of the most prominent German political figures involved with the Czech Republic. Throughout the 1990s, she worked tirelessly not only to find a consensus beyond party lines in the Czech-German Declaration, but also to influence the current reflections on the co-existence of Czechs and Sudeten Germans. Particularly significant was her speech given during the so-called proximity talks at Prague's Carolinum, where she appealed to each individual's ability for self-criticism to strengthen empathy towards others and not only support their own legal opinion.

Tímto postojem, který rovněž neváhala hájit na tradičním sudetoněmeckém sněmu, reálně napomohla k větší názorové rozmanitosti v česko-německém dialogu o minulosti a k překonání dosavadních stereotypů.

Samá Antje Vollmerová projevila v česko-německých vztazích vlastní empatii mj. v rámci prosazování humanitárního gesta vůči českým obětem holocaustu a následně i v rámci vyjednávání o odškodnění někdejší nucené práce. Byla však rovněž iniciátorkou řady kulturních projektů mezi oběma zeměmi (např. rozsáhlá úprava zámeckého parku ve Vrchotových Janovicích), které všeobecně pozvedly povědomí o společné kulturní vzájemnosti, a to zejména ve Spolkové republice Německo. V letech 1998–1999 byla členkou Koordinační rady česko-německého diskusního fóra a v letech 2000–2005 členkou Správní rady Česko-německého fondu budoucnosti.

Antje Vollmerová byla v roce 1998 vyznamenána Cenou Hannah-Arendt za politické myšlení a v roce 2003 jí byl udělen Řád T. G. Masaryka III. třídy.

This position, which Antje Vollmer did not hesitate to defend in the traditional Sudeten German Assembly, significantly helped to increase the diversity of opinions in the Czech-German dialogue on the past and existing stereotypes to be overcome.

Regarding Czech-German relations, Antje Vollmer also expressed her empathy for the promotion of humanitarian gestures for Czech Holocaust victims and later during negotiations for compensation for forced labour. She was also an initiator of a series of cultural projects between the two countries, such as extensive renovations of the chateau park in Vrchotovy Janovice, which have generally increased awareness of cultural commonality, particularly in Germany. From 1998 to 1999 she was a member of the Co-ordination Council of the Czech-German Discussion Forum, and from 2000 to 2005 she was a member of the board of the Czech-German Fund for the Future.

In 1998, Dr. Antje Vollmer was recognised for her work with the Hannah Arendt Award for Political Thought and in 2003 she was conferred the Order of T. G. Masaryk, Third Class.

**DIVADLO ZA ROHEM
THEATRE AROUND
THE CORNER**

Kanada
Canada

Dobrovolná nevýdělečná organizace

Divadlo Za rohem je třetí nejdéle působící divadelní scéna ve Vancouveru, která na podzim roku 2007 oslavila 30. výročí svého působení. Začátky české divadelní skupiny ve Vancouveru jsou spojeny se dvěma jmény českých divadelníků. Otto Lowy se od 50. let úspěšně věnoval profesionálnímu divadlu a výuce herectví. V červenci 1977 založili absolventi jeho hereckého kurzu tzv. Český divadelní klub, jehož vůbec první představení se konalo 4. listopadu 1977 z iniciativy Járy Kohouta, českého herce usazeného v New Yorku, který hostoval v hlavní roli komedie „*Na tý louce zelený*“. O rok později následovala první samostatná produkce Jiráskovy „*Lucerny*“, uvedená na oslavu šedesáti let od založení Československa a režírovaná spoluzakladateli divadla MUDr. Josefem Skálou a Libuší Netrvalovou. Profesor Skála se stal uměleckým vedoucím divadla a nastudoval v něm pak převážnou část inscenací. V roce 1980 se skupina pojmenovala Divadlo Za rohem a právně formalizovala svou existenci.

Za třicet let existence se pod hlavičkou divadla uskutečnilo šedesát divadelních akcí a na sto padesát představení, která vidělo více než dvacet tisíc diváků. Podle divadelního archivu se v zákulisí vystříдалo více než dvě stě dobrovolníků – jak herců, tak podpůrného personálu. Široký repertoár divadla sahá od Goldoniho, Moliéra a Jiráska, přes bratry Čapky a V+W+J až k Havlovi, Kohoutovi, Klímovi, Koenigsmarkovi, Goldflamovi, Hrabalovi nebo Zelenkovi. Divadlo Za rohem spolupracovalo i s předními divadelními umělci z České republiky, např. s Ladislavem Smoljakem, Václavem Postráneckým, Viktorem Preissem a Jiřím Lábusem.

Volunteer non-profit organisation

Theatre Around the Corner is the third longest-running theatre in Vancouver; it celebrated its 30th anniversary in 2007. The beginnings of this Czech theatre group in Vancouver are connected with two well-known Czech theatre figures. Since the 1950s, Otto Lowy has successfully devoted his life to professional theatre in Vancouver. In the summer of 1977 several graduates of his acting course formed the Czech Theatre Club, which performed for the first time on November 4, 1977 at the initiative of Jára Kohout, a Czech actor living in exile in New York, who guest-starred in the leading role of his comedy “*On the Green Meadows*”. This was followed a year later by the first independent production of Jirásek’s “*The Lantern*”, which commemorated the 60th anniversary of the founding of Czechoslovakia and was directed by the theatre co-founders MUDr. Josef Skála and Libuše Netrvalová. Professor Skála became the artistic director of the group and over the next three decades has directed majority of its productions. In 1980 the group renamed itself *Theatre Around the Corner* and legally formalised its non-profit status.

During the thirty years of its existence, the theatre has presented 60 productions, and its 150 performances were attended by more than 20,000 viewers. According to the theatre’s archives, more than 200 volunteers have lent their assistance – both as actors and supporting staff. Its broad repertoire ranges from Goldoni and Molière to Jirásek and the Čapek brothers, and from V+W+J (Jiří Voskovec, Jan Werich, and Jaroslav Ježek) to Havel, Kohout Klíma, Koenigsmark, Goldflam, Hrabal and Zelenka. *Theatre Around the Corner* has also worked with prominent artists from the Czech Republic, such as Ladislav Smoljak, Václav Postránecký, Viktor Preiss and Jiří Lábus.

Divadlo Za rohem si zaslouhuje pozornost z několika důvodů. Třicet let nepřetržitého působení jej řadí k nejstarším divadlům ve Vancouveru a kromě Nového divadla v Torontu je jedinou dlouhodobě působící českou scénou v zahraničí. Divadlo Za rohem v sobě kloubí funkce propagátora českého divadla a kultury a současně také udržovatele českého jazyka. Vysoká umělecká úroveň inscenací došla ocenění i v rámci domácí divadelní tvorby a překonala tak určitou teritoriální izolovanost kanadského západu, kde Česká republika dlouho neměla žádné zastoupení a kde je obtížnější (zejména z finančních důvodů) organizovat hostování českých umělců. Divadelní múza a kvalita práce Divadla Za rohem láká nové a zejména mladé členy a proto, na rozdíl od mnoha jiných krajanských organizací a sdružení v Kanadě, budoucnost české divadelní tradice ve Vancouveru se zdá být zajištěna.

Theatre Around the Corner is worthy of attention for a number of reasons: its thirty years of uninterrupted existence rank it as one of the oldest theatres in Vancouver; apart from the Nové divadlo (New Theatre) in Toronto, it is the only long-running Czech theatre abroad. It functions as a propagator of Czech theatre and culture, as well as a perpetuator of the Czech language. The high artistic standard of its productions did not go unnoticed by theatre circles in the Czech Republic; it has successfully bridged the geographic isolation of the Canadian far west, where the Czech Republic has not had any official representation for many years and where it is difficult to bring guest-performances by Czech artists (primarily for financial reasons). The theatrical muse and high artistic quality of its work attracts new and primarily younger members. Because of that, unlike many other Czech expatriate organisations and associations in Canada, the future of the *Theatre Around the Corner* and of the Czech theatrical tradition in Vancouver seems rather bright.

**RADNICE VLÁMSKÉHO MĚSTA DE PANNE
TOWN HALL OF THE FLEMISH CITY DE PANNE**

Belgie
Belgium

Každoročně organizuje slavnostní uctění památky československých vojáků

Ve vlámském městě De Panne se každoročně v těsné spolupráci místní radnice s Velvyslanectvím České republiky a Velvyslanectvím Slovenské republiky v Belgickém království uskutečňují vzpomínkové slavnosti k uctění památky 48 československých vojáků padlých v roce 1944 během osvobozování Belgie a obléhání Dunkerque.

Tato tradice, kterou radnice v De Panne zahájila již v roce 1968, nebyla nikdy přerušena. Naopak, přetrvala nejenom období normalizace v Československu v sedmdesátých letech, ale přestála také rozdělení Československa.

Délkou svého trvání i svým rozsahem (akce se každoročně účastní stovky místních občanů) se jedná o nejvýznamnější místní belgickou aktivitu zaměřenou na šíření povědomí o historii československé (české) účasti ve druhé světové válce a podílu československých (českých) vojáků na osvobozování Belgie.

Organiser of a yearly celebration honouring the memory of Czechoslovak soldiers

In the Flemish city of De Panne, a yearly memorial ceremony takes place to honour the 48 Czechoslovak soldiers who fell in 1944 during the liberation of Belgium and the siege of Dunkerque, an event that evolves very close co-operation between the Town Hall and the Embassies of the Czech Republic and Slovak Republic in the Kingdom of Belgium.

This tradition was begun by the De Panne town hall in 1968 and has run uninterrupted since that time. In fact, the ceremony took place not only during the period of normalisation in Czechoslovakia during the 1970's, but survived the dissolution of Czechoslovakia.

Thanks to its longevity and its scale (hundreds of local citizens participate every year), the ceremony has become the most renowned local Belgian event focused on broadening awareness of the history of the Czechoslovak (Czech) participation during World War II and the contributions of Czechoslovak (Czech) soldiers to the liberation of Belgium.

Celodenní slavnostní ceremonie je organizována vždy ve druhé polovině května a tvoří ji slavnostní průvod městem, jehož se účastní představitelé radnice, velvyslanci České republiky a Slovenské republiky v Belgii a občané města, dále slavnostní vlajková výzdoba města včetně státních vlajek České republiky, kladení věnců na hroby padlých československých vojáků (žáci místních škol kladou navíc na každý hrob bílou růži) a slavnostní projevy představitelů města a velvyslanců České republiky a Slovenské republiky. To všechno za účasti několika stovek místních občanů a desítek žáků místních škol. Na slavnostní ceremoniál jsou zvaní také veteráni z České republiky. Vzpomínkové ceremonie v roce 2007 se jako čestný host zúčastnil plk. Stanislav Hnělička, který se jako voják podílel na operaci Dunkerque v letech 1944–1945.

Příprava oslav v takovémto rozsahu a bez přerušení po dobu čtyř desetiletí je obdivuhodným příkladem nejenom programové institucionální kontinuity, ale také mimořádné dlouholeté obětavosti pracovníků radnice v De Panne, potvrzující jejich velké sympatie a přátelství k České republice a jejím občanům. Dlouholetý přínos radnice v De Panne k posilování povědomí o České republice, a to zejména u mladých lidí, je nesporný.

Uznání patří všem dosavadním starostům radnice a jejich spolupracovníkům za mimořádné úsilí o udržení památky českých vojáků padlých při osvobození této části Belgie ve druhé světové válce a za výjimečný přínos k rozvoji povědomí o České republice a zvyšování zájmu o naši zemi mezi obyvateli a mládeží města De Panne.

The day-long celebration always takes place in late May and consists of a ceremonial parade through the city by representatives of the town hall, Ambassadors of the Czech Republic and Slovakia in Belgium, and town citizens; festive flags decorating the city, including Czech flags; placement of wreaths on the graves of fallen Czechoslovak soldiers (in addition, local pupils place a white rose on each grave); and celebratory speeches by city representatives and Czech and Slovak ambassadors – all attended by several hundred local citizens and dozens of students from the local schools. Veterans from the Czech Republic are also invited to the gala celebration. In 2007, Col. Stanislav Hnělička, a soldier who took part in the Dunkerque operation in 1944–1945, was an honoured guest at the memorial celebration.

Organising a celebration of such size and for four decades is an admirable example not only of institutional continuity, but also of an exceptional, long-standing dedication by the town hall employees in De Panne. It confirms their great fondness of, and friendship towards, the Czech Republic and its citizens. The enduring contribution of the town hall in De Panne towards improving awareness of the Czech Republic, especially among younger people, is incalculable.

Special acknowledgement is given to all former town mayors and those who worked with them for their extraordinary efforts in maintaining the memory of Czech soldiers who fell during the liberation of this part of Belgium during the Second World War, and for their exceptional contribution to the development of awareness of the Czech Republic and increasing the interest among the residents and youth of De Panne in our country.

Washington, DC

Czechoslovak Society of Arts and Sciences, Washington, DC Chapter

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ, MÍSTNÍ SKUPINA WASHINGTON, D.C.
SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES – WASHINGTON, DC CHAPTER

USA

Organizace dlouhodobě usilující o co nejlepší obraz České republiky

V roce 1958 vznikla z washingtonské kulturní sekce Československé národní rady americké Společnost pro vědy a umění (SVU). Washingtonská místní skupina (SVUW) je tedy mateřskou součástí největší české kulturní organizace v zahraničí. Po roce 1989 se SVUW stala významným a spolehlivým partnerem československého a následně českého velvyslanectví ve Washingtonu D.C. Svou činností vždy výrazně přispívala k aktivitám naší diplomatické mise v oblasti veřejné diplomacie v hlavním městě Spojených států amerických.

V roce 2008 slaví SVU Washington 50. výročí založení. Její činnost má široký rozsah. Zahrnuje podporu a prosazování české hudby (přednášky, koncerty pěveckého sboru, produkce českých oper) i literatury (knižní publikace a veřejné programy překladů a originálů české poezie a dramatu). V oblasti vzdělání je třeba se zmínit o programu kulturních grantů pro studium českého jazyka z roku 2007. Finanční prostředky pro svou vzdělávací a kulturní činnost zajišťuje SVU Washington výtěžky každoročního Českého vánočního bazaru, jakož i rozsáhlým fundraisingovým usilím. Během povodní v letech 1997 a 2002 vynesla sbírka mezi členy a příznivci významné částky pro Flood Relief Fund (1997) a pro Národní divadlo v Praze (2002).

An organization that has long promoted the best possible image of the Czech Republic

In 1958, the Washington Cultural Section of the Czechoslovak National Council in America formed a separate organization: the Czechoslovak Society of Arts and Sciences (SVU). The Washington chapter of SVU (SVUW) is the founding member of the largest Czech cultural organization abroad. After 1989, the SVUW became an important and faithful partner of the Czechoslovak and later of the Czech Embassy in Washington, DC. Its activities have always significantly contributed to the endeavours of the diplomatic mission in the sphere of public diplomacy in the capital city of the United States of America.

SVUW celebrates the 50th anniversary of its foundation in 2008. Its activities have a wide scope, including the support and promotion of Czech music (lectures, choir recitals, production of Czech operas) as well as literature (book publication and programs based on the translations and originals of Czech poetry and drama). In the field of education, mention must be made of the program of cultural grants for the study of the Czech language which was established in 2007. Financial resources to cover the grants are secured by SVUW entirely through its own fundraising efforts as well as the annual proceeds from the Czech Christmas Bazaar. During the floods in 1997 and 2002, collections taken up from the membership and friends brought in significant contributions for the Flood Relief Fund (in 1997) and for the National Theatre in Prague (in 2002).

V oblasti politicko-společenské je třeba připomenout dlouholetou spolupráci a podporu členů SVUW washingtonskému Klubu Woodrowa Wilsona a organizování každoročních přednášek politických a diplomatických osobností s tematikou česko-amerických vztahů.

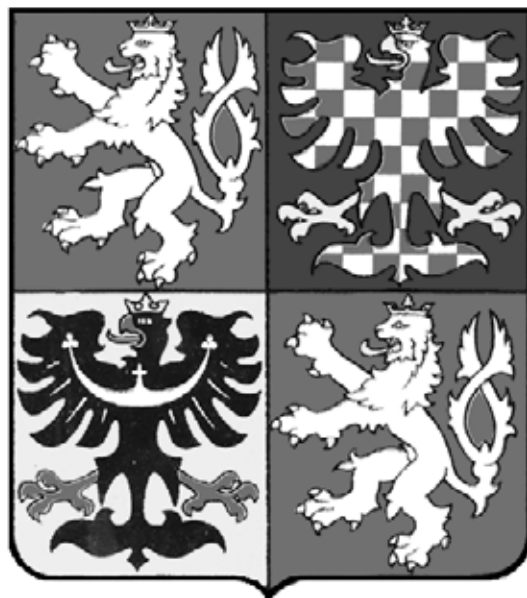
Život každého člena vedení SVU Washington byl naplněn celoživotní snahou o demokratický vývoj ve vlasti. Po mnoho desetiletí usilují s nevšední obětavostí o šíření dobrého jména české kulturní tradice ve Spojených státech amerických.

In the socio-political arena we can mention a long-term cooperation and support of SVUW members for the Woodrow Wilson Club in Washington and the organization of annual lectures by political and diplomatic figures on the topic of Czech-American relations.

The life of every board member of SVUW has been dedicated to an unceasing effort to support the development of democracy in the homeland and decades-long devoted efforts to promote the good name of the Czech cultural tradition in the United States of America.

Laureáti Ceny GRATIAS AGIT

GRATIAS AGIT Award Laureates

